

منابع و مراجع

- ابن منظور (۱۹۸۸ م / ۱۴۰۸ هـ)، *لسان العرب*، به اهتمام علی سیری، دار احیاء التراث العربی، بیروت (لبنان)؛
- ابوالقاسمی، محسن (۱۳۵۲)، «ده، دهی، دهید، دهاد، دهاده»، *سخن*، دوره ۲۳، ش ۲، صص ۱۵۴-۱۵۶؛
- اخوینی بخاری، ابوبکر ربیع بن احمد (۱۳۴۴)، *هدایة المتعلمین فی الطب*، به اهتمام جلال متینی، دانشگاه مشهد، مشهد؛
- اسدی طوسی، ابومنصور علی بن احمد (۱۳۱۹)، *کتاب لغت فرس*، تصحیح عباس اقبال، چاپخانه مجلس، تهران؛
- اعثم کوفی، محمد بن علی (۱۳۷۲)، *الفتوح*، ترجمه محمد بن احمد مستوفی، تصحیح غلامرضا طباطبایی مجد، انتشارات و آموزش انقلاب اسلامی، تهران؛
- امائف، رجب و شادی گل عمر اوا (۱۹۸۶)، *رباعیهای خلقی تاجیکی*، نشریات عرفان، دوشنبه (تاجیکستان)؛
- ایران‌شان بن ابی‌الخیر (۱۳۷۷)، *کوشش‌نامه*، به کوشش جلال متینی، انتشارات علمی، تهران؛
- بیغمی، حاجی محمد بن شیخ احمد (۱۳۴۱)، *داراب‌نامه*، تصحیح ذبیح‌الله صفا، بنگاه ترجمه و نشر کتاب، تهران؛
- ترجمه تفسیر طبری (۱۳۳۹-۱۳۴۴)، تصحیح حبیب یغمائی، دانشگاه تهران، تهران؛

- جهانگیر گورکانی، نورالدین محمد (۱۳۵۹)، *جهانگیرنامه*، بنیاد فرهنگ ایران، تهران؛
 حاجی سید آقایی، اکرم‌السادات (۱۳۸۹)، *تقد برتر* (مجموعه مقالات برگزیده پنجمین
 جشنواره نقد کتاب)، خانه کتاب، تهران؛
حدود العالم من المشرق الى المغرب (۱۳۶۲)، تصحیح منوچهر ستوده، کتابخانه طهوری،
 تهران؛
 دهخدا، علی‌اکبر (۱۳۷۷)، *لغت‌نامه*، مؤسسه انتشارات و چاپ دانشگاه تهران، تهران؛
 ربیع (۱۳۸۸)، *علی‌نامه (منظومه‌ای کهن)*، با مقدمه محمدرضا شفیعی کدکنی - محمود امید
 سالار، مرکز پژوهشی میراث مکتوب، تهران؛
 — (۱۳۸۹)، *علی‌نامه (منظومه‌ای کهن)*، تصحیح رضا بیات و ابوالفضل غلامی، مرکز
 پژوهشی میراث مکتوب، تهران؛
 رحمانی، روشن (۱۳۸۲)، «رباعیات و دوبیتی‌های مردمی افغانستان»، *نامه*
پژوهشگاه (دوشنبه، تاجیکستان)، س ۳، ش ۵، صص ۱۳۳-۱۳۸؛
 رواقی، علی (۱۳۸۳)، *زبان فارسی فراروی [تاجیکی]*، هرمس، تهران؛
 روضه‌الفریقین (۱۳۵۹)، تصحیح عبدالحی حبیبی، دانشگاه تهران، تهران؛
 سروشیار، جمشید (۱۳۵۲)، «ده، دهی، دهید، دهاد، دهاده»، *یغما*، س ۲۶، ش ۱۰، صص
 ۸۵۶-۸۸۵
 سنایی غزنوی، ابوالمجد مجدودبن آدم (۱۳۸۲)، *حدیقه‌الحقیقه و شریعه‌الطریقه*، تصحیح
 مریم حسینی، مرکز نشر دانشگاهی، تهران؛
 شالچی، امیر (۱۳۷۰)، *فرهنگ گویشی خراسان بزرگ*، نشر مرکز، تهران؛
 صادقی، علی اشرف (۱۳۵۳)، «ده، دهی، دهید...»، *یغما*، س ۲۷، ش ۲، صص ۸۲-۸۳؛
 — (۱۳۸۳)، «دو تحول آوایی در زبان فارسی (حذف و اضافه شدن صامت «ن» بعد
 از مصوت‌های بلند)»، *مجله زبانشناسی*، س ۱۹، ش ۲، صص ۱-۵؛
 — (۱۳۹۰)، «در باره ورقه و گلشاه عیوفی»، *در ارجنامه ذبیح‌الله صفا*، مرکز پژوهشی
 میراث مکتوب، تهران؛

- طبری، محمدبن جریر (۱۳۶۲)، *تاریخ طبری یا تاریخ الرسل و الملوک*، ترجمه ابوالقاسم پاینده، اساطیر، تهران؛
- عینی، صدرالدین (۱۹۷۶)، *لغت نیم تفصیلی تاجیکی برای زبان ادبی تاجیک*، نشریات عرفان، دوشنبه (تاجیکستان)؛
- عیبوقی (۱۳۴۳)، *ورقه و گشاه*، به اهتمام ذبیح الله صفا، دانشگاه تهران، تهران؛
- فردوسی، ابوالقاسم (۱۳۸۶)، *شاهنامه*، تصحیح جلال خالقی مطلق، مرکز دائرةالمعارف بزرگ اسلامی، تهران؛
- قاسمی، مسعود (۱۳۸۵)، «گامی لرزان در راه شناخت زبان تاجیکی»، *نشر دانش*، س ۲۲، ش ۳، صص ۳۷-۶۵؛
- _____ (۱۳۸۹)، «درباره کتاب ارشاد»، *فرهنگ نویسی*، ج ۳، ش ۳، صص ۲۰۴-۲۱۹؛
- قبادیانی، ناصر خسرو (۱۳۶۳)، *جامع الحکمتین*، تصحیح هنری کرین و محمد معینی، کتابخانه طهوری، تهران؛
- کریمینی، علی بن محمد (۱۳۶۳)، *تکلمة الاصفاف (چاپ عکسی)*، مرکز تحقیقات فارسی ایران و پاکستان، اسلام آباد (پاکستان)؛
- مجملة التواریح و القصص (بی تا)*، تصحیح ملک الشعراء بهار، کلاله خاور، تهران؛
- مجموعه رسائل خواجه عبدالله انصاری (۱۳۵۲)*، به اهتمام محمد شیروانی، بنیاد فرهنگ ایران، تهران؛
- محمودف، منصور و غفار جوهریف (۱۹۹۷)، *لغت شیوه‌های زبان تاجیکی*، نشریات دانش، دوشنبه (تاجیکستان)؛
- مسعودی، ابوالحسن علی بن حسین (۱۳۶۵)، *مروج الذهب*، ترجمه ابوالقاسم پاینده، انتشارات علمی و فرهنگی، تهران؛
- منتخب روتق المجالس و بستان العارفين و تحفة المریدین (۱۳۵۴)*، تصحیح احمد علی رجائی، دانشگاه تهران، تهران؛
- میهنی، محمدبن منور بن ابی سعد بن ابی طاهر بن ابی سعید (۱۳۶۶)، *اسرار التوحید فی مقامات الشیخ ابی سعید*، تصحیح محمد رضا شفیعی کدکنی، آگاه، تهران.

نسفی، ابوحفص نجم‌الدین عمر (۱۳۵۴)، تفسیر نسفی، تصحیح عزیزالله جوینی، بنیاد فرهنگ ایران، تهران؛
یاحقّی، محمدجعفر (۱۳۷۷)، فرهنگنامه قرآنی، بنیاد پژوهش‌های اسلامی، مشهد؛
بارقین، محمدحلبیم و شفیقه یارقین (۱۳۸۶)، فرهنگ ازبکی به فارسی، سخن، تهران؛
یعقوبی، ابن واضح (۱۳۶۶)، تاریخ یعقوبی، ترجمه محمد آیتی، انتشارات علمی و فرهنگی، تهران.

